

رسالتان موجزتان في الزكاة والصيام

ບົດບັນຍາຍ

ດ້ວຍສະຫຼຸບສອງບົດໃນເລື່ອງຊະກາ

ດ ແລະ ການຖືສິນອົດ

ບົດບັນຍາຍ ດ້ວຍສະຫຼຸບສອງບົດໃນເລື່ອງຊະກາດ ແລະ ການຖືສິນອິດ

ອັບດຸລອະຊີຊ ບິນ ອັບດຸລລໍຫ໌ ບິນ ບາຊ
ສອງ ວະລາສານສະບັບຫຍໍ້ໃນເລື່ອງຊະກາດ ແລະ
ການຖືສິນອິດ

ທ່ານອາຈານຜູ້ຊົງຄຸນນະດູດ
ເຊັ່ນອັບດຸລອະຊີຊ ບິນ ອັບດຸລລໍຫ໌ ບິນ ບາຊ
ຮໍຣິມະຮຸລລໍຫ໌

ວະລາສານບົດທີ່ໜຶ່ງ ໃນບັນດາບົດຄົ້ນຄວ້າທີ່ສໍາຄັນກ່ຽວກັບຊະກາດ

ດ້ວຍພຣະນາມຂອງອັລລໍຫ໌ ຜູ້ຊົງກະລຸນາປຣາຫົນ
ຜູ້ຊົງເມດຕາສະເໝີ

ມວນການສັນລະເສີນເປັນສິດພຽງພຣະອົງດຽວ,
ແລະຂໍອວຍພອນຄວາມສັນຕິສຸກແກ່ທ່ານຜູ້ທີ່ເປັນນະບີສຸດ
ທ້າຍບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະມາຕໍ່ຫຼັງຈາກທ່ານ ແລະ ຄອບຄົວຂອງທ່ານ
ແລະ ບັນດາສາວິກສະຫາຍຂອງທ່ານ, ຕໍ່ໄປນີ້:

ສາເຫດທີ່ຂຽນບົດຄວາມນີ້ຂຶ້ນມາ
ກໍເພື່ອເປັນການຕັກເຕືອນ ແລະ
ເຕືອນສະຕິກ່ຽວກັບຜົນທະຂອງການຈ່າຍຊະກາດ,
ເຊິ່ງຊາວມຸສລິມຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ລະເລີຍ
ໂດຍບໍ່ໄດ້ຈ່າຍມັນອອກໄປຕາມວິທີການທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນສາ
ສະໜາ, ທັງໆ ທີ່ມັນເປັນເລື່ອງທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ
ເປັນໜຶ່ງໃນຫຼັກການຂອງສາສະໜາອິສລາມທັງຫ້າປະການ

ໂດຍໂຄງສ້າງຂອງສາສະໜາຈະບໍ່ສາມາດຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໄດ້ຫາກຂາດມັນໄປ; ດັ່ງຄຳກ່າວຂອງທ່ານນະບີ ﷺ ທີ່ກ່າວໄວ້ວ່າ:

«بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ، وَحَجِّ الْبَيْتِ»

«ຮາກຖານຂອງອິສລາມຕັ້ງຢູ່ເທິງ ຫ້າ ປະການ: ການປະຕິຍານວ່າ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃນນອກຈາກອັລລາ ແລະ ມຸຮາມັດເປັນສາສະນະທູດຂອງອັລລາ, ດຳລົງໄວ້ເຊິ່ງການລະຫມາດ, ການຈ່າຍຊະກາດ, ການຖືສິນອິດໃນເດືອນຮໍມະດອນ, ແລະ ການປະກອບພິທີຮັຈ»¹, ລາຍງານໂດຍທ່ານບຸກຄໍຣີ ແລະ ທ່ານມຸສລິມ.

ການກຳໜົດໃຫ້ຈ່າຍຊະກາດແກ່ຊາວມຸສລິມ ຖືເປັນໜຶ່ງໃນຄຸນຄວາມດີອັນປະເສີດທີ່ສຸດຂອງສາສະໜາອິສລາມ, ແລະ ເປັນການສະແດງເຖິງການເອົາໃຈໃສ່ເບິ່ງແຍງໃນກົດຈະການຂອງຜູ້ທີ່ນັບຖືສາສະໜາ; ທັງນີ້ກໍເນື່ອງມາຈາກຜົນປະໂຫຍດອັນຫຼວງຫຼາຍຂອງມັນ, ແລະ ຄວາມຈຳເປັນອັນຮີບຮ້ອນຂອງຊາວມຸສລິມຜູ້ຍາກຈົນຕໍ່ກັບ ສິ່ງດັ່ງກ່າວ.

ຈາກປະໂຫຍດຂອງມັນຄື:

ການເສີມສ້າງສາຍໄຍແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຜູກພັນໃຫ້ແໜ້ນແຟ້ນຍິ່ງຂຶ້ນ ລະຫວ່າງຄົນຮັ່ງມີ ແລະ ຄົນທຸກຍາກ;

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄໍຣີ, ເລກທີ (8) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (16).

ເພາະໂດຍທຳມະຊາດແລ້ວຈິດໃຈຂອງມະນຸດນັ້ນ
ຍ່ອມຮັກຜູ້ທີ່ເຮັດດີຕໍ່ຕົນ.

ໜຶ່ງໃນນັ້ນຄື: ການຊັກຟອກ ແລະ ຂັດເກົາຈິດໃຈ, ແລະ
ເຮັດໃຫ້ມັນຫ່າງໄກຈາກຄວາມຂີ້ຖີ່ ແລະ ຄວາມຕະຫຼົ່ມ
ດັ່ງທີ່ອັນກຸລອານ ອັນມີກຽດ
ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມໝາຍດັ່ງກ່າວ
ໃນຄຳດຳລັດຂອງພຣະອົງທີ່ວ່າ:

{خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا...}

ຄວາມວ່າ:

[ເຈົ້າຈົ່ງຮັບເອົາທານບໍລິຈາກຈາກຊັບສິມບັດຂອງພວກເຂົາ
ເພື່ອຊຳລະລ້າງພວກເຂົາ ແລະ
ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາບໍລິສຸດດ້ວຍກັບມັນ...] [ອັດ-ເຕົາບະຫ: 103].

ເປັນການບຸກຜັງໃຫ້ມຸສລິມມີຄຸນສົມບັດຂອງຄວາມເອື້ອ
ຮຽນເຜື່ອແຜ່, ຄວາມໃຈບຸນ ແລະ
ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈຕໍ່ຜູ້ທີ່ຂັດສິນ.

ແລະ ຈາກນັ້ນຄື: ການນຳມາເຊິ່ງຄວາມບາຣ໌ກະຫ໌ ແລະ
ການເພີ່ມພູນ ແລະ ການທົດແທນຈາກພຣະອົງອັລລຳຫ໌
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ຊົງສູ່ງສົງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

{...وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ}

[...ແລະ ສິ່ງໃດທີ່ພວກທ່ານໄດ້ບໍລິຈາກໄປ
ພຣະອົງກໍ່ຈະຊົງທົດແທນມັນໃຫ້, ແລະ
ພຣະອົງຄືຜູ້ປະທານບັດໃຈຍິ່ງຊົບທີ່ດີຍິ່ງທີ່ສຸດ] [ຊາບະອ໌ : 39], ແລະ ດັ່ງທີ່ທ່ານນະບີ ຊໍລລ໌ລ໌ຮຸ ອະໄລຮີ ວະສັລລຳ
ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຫະດີຊທີ່ຊໍຮີຫ໌ວ່າ: ພຣະອົງອັລລຳຫ໌ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«يَا ابْنَ آدَمَ اَنْفِقْ نَفَقَكَ عَلَيْكَ...»

«ໂອ ລູກຫຼານຂອງອາດັມເອີຍ, ຈົ່ງບໍລິຈາກເຖິດ ແລ້ວເຮົາຈະບໍລິຈາກ (ຕອບແທນ) ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ...»¹, ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອື່ນໆ ອີກຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.

ແລະ ໄດ້ມີການກ່າວເຕືອນຢ່າງຫນັກຫນ່ວງຕໍ່ຜູ້ທີ່ຕະຫັນ ຫຼື ບົກພ່ອງໃນການຈ່າຍມັນອອກໄປ, ອັດລໍຫໍ້ ໄດ້ກ່າວວ່າ :

﴿...وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ 34 يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارٍ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَٰذَا مَا كُنَزْتُمْ لَأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ﴾ (35)

(...ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ສະສົມເງິນທອງໄວ້ ແລະ ບໍ່ບໍລິຈາກມັນໃນຫົນທາງຂອງອັດລໍຫໍ້, ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ງແຈ້ງຂ່າວແກ່ພວກເຂົາເຖິງການລົງໂທດອັນເຈັບປວດ 34)

(ມື້ທີ່ມັນຖືກເຜົາໃຫ້ຮ້ອນໃນໄຟນະລົກຈະຮັນນ່າ, ແລ້ວໜ້າຜາກຂອງພວກເຂົາ ແລະ ສີຂ້າງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຫລັງຂອງພວກເຂົາກໍຈະຖືກຈິດ້ວຍມັນ. ນີ້ຄືສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ສະສົມໄວ້ເພື່ອຕົວຂອງພວກເຈົ້າເອງ, ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງລົ້ມລົດໃນສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າເຄີຍສະສົມໄວ້ 35) [ອັດ-ຕົາບະຫ໌ : 34 - 35],

ຊັບສິນທຸກຢ່າງທີ່ບໍ່ໄດ້ຊໍາລະຊະກາດຂອງມັນ ກໍຄືຊັບສິມບັດທີ່ເຈົ້າຂອງຂອງມັນຈະຖືກລົງໂທດດ້ວຍມັນໃນ ວັນບໍລະໂລກ (ກີຍາມະຫ໌), ດັ່ງທີ່ໄດ້ມີຫຼັກຖານຢືນຢັນໃນຫະດີຊທີ່ຊໍ່ຮ້ອຍຫໍ້ຈາກທ່ານນະບີ ﷺ ວ່າເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ:

¹ ບັນທຶກໂດຍທ່ານມຸສລິມ ເລກທີ (993).

«مَا مِنْ صَاحِبٍ ذَهَبٍ وَلَا فِضَّةٍ لَا يُؤَدِّي حَقَّهَا إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحُ مِنْ نَارٍ؛ فَأُحْمِيَ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ، فَيَكْوَى بِهَا جَنْبُهُ وَجَبِينُهُ وَظَهْرُهُ كُلُّمَا بَرَدَتْ أُعِيدَتْ لَهُ فِي يَوْمٍ كَانَ مَقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ الْعِبَادِ، فَيُرَى سَبِيلُهُ: إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِمَّا إِلَى النَّارِ».

«ບໍ່ມີເຈົ້າຂອງເງິນທອງຄືນໃດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຊໍາລະສິດທິຂອງມັນ;
ເວັ້ນເສຍແຕ່ເມື່ອເຖິງວັນບໍລະໂລກ (ກຶຍາມະຫັ)

ມັນຈະຖືກຕີໃຫ້ເປັນແຜ່ນໄຟສໍາລັບລາວ;
ແລ້ວມັນຈະຖືກເຜົາໃຫ້ຮ້ອນໃນໄຟນາລົກ(ຈະຮັນນາ),
ໂດຍຈະຖືກນາບໃສ່ຂ້າງ, ໜ້າຜາກ ແລະ ຫລັງຂອງລາວ,
ທຸກຄັ້ງທີ່ມັນເຢັນລົງ ມັນກໍຈະຖືກເຮັດຄືນໃໝ່ແກ່ລາວ
ໃນວັນໜຶ່ງທີ່ໄລຍະເວລາຂອງມັນແມ່ນເທົ່າກັບຫ້າສິບພັນປີ
ຈົນກວ່າຈະມີການຕັດສິນລະຫວ່າງບວງບ່າວທັງຫລາຍ,
ແລ້ວລາວກໍຈະໄດ້ເຫັນເສັ້ນທາງຂອງລາວ: ບໍ່ວ່າຈະໄປສູ່ສວັນ,
ຫຼືໄປສູ່ໄຟນາລົກ»¹.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວເຖິງເຈົ້າຂອງອູດ, ງົວ
ແລະ ແບ້ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ມອບຊະກາດຂອງຊັບສິນເຫລົ່ານັ້ນ ແລະ
ທ່ານໄດ້ແຈ້ງວ່າ
ລາວຜູ້ນັ້ນຈະຖືກລົງໂທດດ້ວຍປະສຸສັດເຫຼົ່ານັ້ນໃນວັນກຶຍາມະ
ຫັ.

ແລະ ມີລາຍງານທີ່ຊໍ່ເຮັຍຫລາກ ທ່ານອໍລູດ ຂອງອັລລໍຫໍ້
ວ່າເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَلَمْ يُؤَدِّ زَكَاتَهُ مُثِّلَ لَهُ شُجَاعًا أَفْرَعُ لَهُ زَبَبَانِ يُطْرَقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ،
ثُمَّ يَأْخُذُ بِلَهْزِمَتَيْهِ (يَعْنِي شِدْقَيْهِ)، ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا مَالِكٌ، أَنَا كُنْزُكَ»، ثُمَّ تَلَا النَّبِيُّ ﷺ
قَوْلَهُ تَعَالَى: (وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا ءَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ
هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ...)

¹ ບັນທຶກໂດຍທ່ານມຸສລິມ ເລກທີ (987).

«ຜູ້ໃດທີ່ອັລລຳໂຫ໌ໄດ້ຊົງປະທານຊັບສິນໃຫ້ແກ່ລາວ
 ແລ້ວລາວບໍ່ຍອມຈ່າຍຊະກາດຂອງມັນ, ໃນວັນປໍລະໂລກ
 (ກີຢາມະຫັ) ຊັບສິນນັ້ນຈະຖືກຈຳແລງເປັນງູໂຕຜູ້ຫົວລ້ານ
 ມີຈຸດດຳສອງຈຸດຢູ່ເທິງຕາ,
 ມັນຈະຮັດຄໍຂອງລາວໃນວັນກີຢາມະຫັ,
 ແລ້ວມັນຈະຈັບທີ່ມຸມປາກທັງສອງຂອງລາວ (ໝາຍເຖິງ
 ແກ້ມທັງສອງເບື້ອງ), ແລ້ວມັນຈະກ່າວວ່າ:
 ຂ້ອຍຄືຊັບສິນຂອງເຈົ້າ, ຂ້ອຍຄືຊັບສິມບັດທີ່ເຈົ້າສະສົມໄວ້»
 ຫຼັງຈາກນັ້ນ ທ່ານນະບີ ຊໍລັລລໍຮຸ ອະໄລຮີ ວະສັລລຳ
 ໄດ້ອ່ານດຳລັດຂອງອັລລຳໂຫ໌ ທີ່ຊົງຕຣັດວ່າ: (ແລະ
 ຢ່າໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ຂີ້ຢຽວໃນສິ່ງທີ່ອັລລຳໂຫ໌ໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້
 ແກ່ພວກເຂົາຈາກຄວາມໂປດບານຂອງພຣະອົງ
 ຄຶດວ່າສິ່ງນັ້ນເປັນຄວາມດີສຳລັບພວກເຂົາເລີຍ, ແຕ່ທະວ່າ
 ມັນເປັນສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍສຳລັບພວກເຂົາ.
 ພວກເຂົາຈະຖືກນຳສິ່ງທີ່ຕົນໄດ້ຂີ້ຢຽວໄວ້ມາຜັນຄໍໃນວັນ
 ປໍລະໂລກ(ກີຢາມະຫັ)... [ອາລ ອິມຣອນ: 180]¹.

ຊະກາດຖືກກຳນົດໃຫ້ຈ່າຍສຳລັບສີ່ປະເພດຄື:
 ຜົນຜະລິດທີ່ອອກຈາກດິນ ປະເພດທັນຍາພືດ ແລະ
 ຜົນລະໄມ້, ສັດລ້ຽງທີ່ກິນຫຍ້າ, ທອງຄຳ ແລະ ເງິນຕາ, ແລະ
 ສິນຄ້າການຄ້າ.

ແລະ
 ແຕ່ລະປະເພດຈາກສີ່ປະເພດນີ້ມີພິກັດທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້,
 ສ່ວນທີ່ໜ້ອຍກວ່ານັ້ນບໍ່ຕ້ອງຈ່າຍຊະກາດ.
 ພິກັດຂອງທັນຍາພືດ ແລະ ຜົນລະໄມ້ຄື: ຫ້າ ວະສັກ, ແລະ

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄໍຣີ, ເລກທີ (1338).

ວະສັກໜຶ່ງເທົ່າກັບຫົກສິບ ຊາອີ
ຕາມຫົວໜ່ວຍວັດແທກສະໄໝຂອງທ່ານນະບີ ຊື່,
ສຳລັບອິນທະຜາລຳ, ໝາກອະງຸ່ນແຫ້ງ, ເຂົ້າສາລີ, ເຂົ້າສານ,
ເຂົ້າບາເລ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ ຈະເທົ່າກັບສາມຮ້ອຍ
ຊາອີ ຕາມຫົວໜ່ວຍວັດແທກຂອງທ່ານນະບີ ຊື່,
ເລິ່ງໜຶ່ງຊາອີແມ່ນສີ່ອັງກິດຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ມີຮູບຮ່າງບານກາງ
ມື່ອມີທັງສອງຂອງລາວເຕັມ.

ແລະ ເປັນວາຈິບຕ້ອງຈ່າຍຫນຶ່ງສ່ວນສິບ
ຖ້າຫາກວ່າຕົ້ນອິນທະຜາລຳ ແລະ
ພຶດຜົນໄດ້ຮັບນ້ຳໂດຍບໍ່ຕ້ອງອອກແຮງງານ; ເຊັ່ນ: ນ້ຳຝົນ,
ແມ່ນ້ຳ, ຕານ້ຳທີ່ໄຫລເອງ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ.

ສ່ວນຖ້າຫາກຜົນຜະລິດນັ້ນໄດ້ຮັບການຫົດນ້ຳໂດຍມືຕົ້ນ
ຫົນ ແລະ ການລົງແຮງ: ເຊັ່ນ ການໃຊ້ສັດຊັກນ້ຳ,
ເຄື່ອງຈັກສູບນ້ຳ ແລະ ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ,
ກໍ່ເປັນວາຍິບຕ້ອງຈ່າຍເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງໜຶ່ງສ່ວນສິບ
ດັ່ງທີ່ມີຫະດີຊທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ລະບຸໄວ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງດັ່ງກ່າວຈາກທ່
ານອໍຊລ ລູລວໍຮີ ຊື່.

ສ່ວນອັດຕາກຳນົດຂອງອູດ, ງົວ ແລະ ແບ້
ທີ່ລ້ຽງແບບປ່ອຍທັງ,
ກໍ່ມີລາຍລະອຽດທີ່ໄດ້ຖືກຊີ້ແຈງໄວ້ໃນບັນດາຫະດີຊທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້
ຈາກທ່ານອໍຊລຂອງອັລລໍຮີ ຊື່, ແລະ
ຜູ້ທີ່ປະສົງຈະຮູ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ກໍ່ສາມາດສອບຖາມບັນດາຜູ້
ມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງດັ່ງກ່າວໄດ້, ແລະ
ຫາກບໍ່ແມ່ນເພາະຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະສະເໜີແບບຫຍໍ້
ພວກເຮົາກໍ່ຈະກ່າວມັນໄວ້ເພື່ອໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດຢ່າງສົມບູນ.

ສ່ວນນິຊອບຂອງເງິນແມ່ນໜຶ່ງຮ້ອຍສີ່ສິບມື້ສກອນ, ແລະ
ຈຳນວນຂອງມັນໃນສະກຸນເງິນດຶຣຣຳຂອງອາຣັບ ຊາອຸດີ
ແມ່ນຫ້າສິບຫົກຄືຍານ.

ແລະ ນິຊອບຂອງທອງຄຳແມ່ນ ຊາວ ມື້ສກອນ,
ເຊິ່ງມີປະລິມານເທົ່າກັບ ສິບເອັດ ຍິນີຊາອຸດີ ແລະ
ສາມສ່ວນເຈັດຂອງຍິນີ, ແລະ ເທົ່າກັບ ເກົ້າສິບສອງ ກຣາມ.
ແລະ

ຈະຕ້ອງລ່າລະອອກຈາກມັນໃນອັດຕາສອງຈຸດຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ
ສຳລັບຜູ້ທີ່ຄອບຄອງຄົບຕາມຈຳນວນນິຊອບຈາກທັງສອງຢ່າ
ງ, ຫຼື ຈາກຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ, ແລະ ໄດ້ຄົບຮອບຫນຶ່ງປີເຕັມ.

ສ່ວນກຳໄລແມ່ນຖືກນັບລວມກັບຕົ້ນທຶນເດີມ
ຈຶ່ງບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຄົບຮອບປີໃໝ່,
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບລູກຂອງສັດລ້ຽງທີ່ລ້ຽງແບບປ່ອຍທັງ
ກໍຖືກນັບລວມກັບຜູງເດີມຂອງມັນ
ຈຶ່ງບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຄົບຮອບປີໃໝ່
ຖ້າຫາກວ່າຈຳນວນເດີມຂອງມັນຄົບນິຊອບແລ້ວ.

ເງິນສິດທີ່ຜູ້ຄົນໃຊ້ຈ່າຍກັນໃນປັດຈຸບັນນີ້
ກໍມີຂໍ້ກຳນົດດຽວກັນກັບທອງຄຳ ແລະ ເງິນ,
ບໍ່ວ່າຈະຖືກເອີ້ນວ່າ ດຶຣຣຳ, ດີນາຣ, ໂດລາ, ຫຼື ຊື່ອື່ນໆກໍຕາມ,
ຖ້າຫາກມູນຄ່າຂອງມັນບັນລຸເຖິງນິຊອບຂອງເງິນ ຫຼື ທອງຄຳ
ແລະ ຄົບຮອບຫນຶ່ງປີເຕັມ ກໍຈຳເປັນຕ້ອງຈ່າຍຊະກາດ.

ແລະ ເຄື່ອງປະດັບຂອງແມ່ຍິງທີ່ເຮັດຈາກທອງຄຳ ຫຼື ເງິນ
ກໍຖືກຈັດຢູ່ໃນປະເພດດຽວກັນກັບເງິນຕາ,
ໂດຍສະເພາະເມື່ອມັນບັນລຸເຖິງນິຊອບ ແລະ ຄົບຮອບປີ,
ກໍຈຳເປັນຕ້ອງຈ່າຍຊະກາດ

ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຖືກຈັດກຽມໄວ້ເພື່ອໃຊ້ສອຍ
ໃຫ້ຍືນກໍຕາມ,

ຫຼື

ຕາມທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງກວ່າຂອງບັນດານັກວິຊາການ;
ເນື່ອງຈາກຄວາມໝາຍໂດຍລວມໃນຄຳກ່າວຂອງທ່ານນະບີ
ﷺ:

«مَا مِنْ صَاحِبِ ذَهَبٍ أَوْ فِضَّةٍ لَا يُؤَدِّي زَكَاَتَهَا إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صُفِّحَتْ لَهُ
صَفَائِحُ مِنْ نَارٍ».

«ບໍ່ມີເຈົ້າຂອງທອງຄຳ ຫຼື ເງິນສິດຂອງຄົນໃດ
ທີ່ບໍ່ໄດ້ຊໍາລະຊະກາດຂອງມັນ,
ເວັ້ນເສຍແຕ່ເມື່ອເຖິງວັນບໍລະໂລກ (ກີຍາມະຫັ)
ມັນຈະຖືກຕີໃຫ້ເປັນແຜ່ນໄຟສຳລັບລາວ»¹.

ຈົນຈົບຫະດີຊບົດທີ່ຜ່ານມາ.

ແລະ ເມື່ອມີການຢັ້ງຢືນຈາກທ່ານນະບີ ຊໍລັລ໌ຊຸ ອະໄລຮີ
ວະສັລລຳ

ວ່າທ່ານໄດ້ເຫັນກຳໄລຄຳສອງວົງໃນມືຂອງຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງ,
ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ:

«أَتُعْطِينَ زَكَاةَ هَذَا؟». قَالَتْ: لَا. قَالَ: «أَيْسُرُكَ أَنْ يُسَوِّرَكَ اللَّهُ بِهِمَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ
سَوَارِينَ مِنْ نَارٍ!». فَأَلْقَتْهُمَا، وَقَالَتْ: «هُمَا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ».

«ເຈົ້າໄດ້ຈ່າຍຊະກາດຂອງສິ່ງນີ້ບໍ່?». ນາງກ່າວວ່າ: ບໍ່.
ທ່ານຈຶ່ງກ່າວວ່າ: «ເຈົ້າຈະຍືນດີບໍ່

ຖ້າຫາກອັລລຮ໌ຈະເອົາກຳໄລສອງວົງທີ່ມາຈາກໄຟນະລົກມາສ
ວມໃຫ້ເຈົ້າໃນວັນກີຍາມະ!».

ນາງຈຶ່ງໄດ້ຖອດມັນທັງສອງອອກ, ແລະ ກ່າວວ່າ:

¹ ບັນທຶກໂດຍທ່ານມຸສລິມ ເລກທີ (987).

«ມັນທັງສອງນີ້ເປັນຂອງອັລລຳຮ໌

ແລະ

ສາດສະດາຂອງພຣະອົງ»¹.

ມີລາຍງານທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ຈາກ ທ່ານຍິງ ອຸມມຸ ສະລະມະຫັ
ຣ໌ດິຍ໌ລ໌ ຮຸອັນຮາ;

ວ່ານາງເຄີຍສວມໃສ່ເຄື່ອງປະດັບທີ່ເຮັດຈາກຄຳ,
ແລ້ວນາງໄດ້ທູນຖາມວ່າ: ໂອ້ ທ່ານສາດສະດາຂອງອັລລຳຮ໌,
ສິ່ງນີ້ຖືກນັບວ່າເປັນການສະສົມຊັບສົມບັດບໍ່?

ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ກ່າວຕອບວ່າ:

«مَا بَلَغَ أَنْ يُزَكَّى فَرُكِّي فَلَيْسَ بِكُنْزٍ»

(ຊັບສິນທີ່ເຖິງເກນຕ້ອງຈ່າຍຊະກາດ ແລະ ໄດ້ຖືກຊຳລະແລ້ວ
ກໍບໍ່ຖືວ່າເປັນຄັງສົມບັດ)² ພ້ອມດ້ວຍຫະດິຊອື່ນ ໆ
ທີ່ມີຄວາມໝາຍທຳນອງນີ້.

ສຳລັບສິນຄ້າການຄ້າ

-

ເຊິ່ງໝາຍເຖິງສິນຄ້າທີ່ກຽມໄວ້ເພື່ອຂາຍ

-

ແມ່ນໃຫ້ປະເມີນມູນຄ່າໃນທ້າຍປີ

ແລະ

ຈ່າຍໜຶ່ງສ່ວນສີ່ຂອງໜຶ່ງສ່ວນສິບຈາກມູນຄ່າຂອງມັນ,

ບໍ່ວ່າມູນຄ່າຂອງມັນຈະເທົ່າກັບລາຄາທຶນຂອງມັນ,

ຫຼື

ຫຼາຍກວ່າ,

ຫຼື

ໜ້ອຍກວ່າກໍຕາມ;

ເນື່ອງຈາກຫະດິສຂອງທ່ານສຳເຣາະຫຼຸ

ຂໍອັລລອຮຸຊິງພໍພຣະໄທຕໍ່ເພິ່ນ ທີ່ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَأْمُرُنَا أَنْ نُخْرِجَ الصَّدَقَةَ مِنَ الَّذِي نَعِدُهُ لِلْبَيْعِ».

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອະບຸ ດາວຸດ ເລກທີ (1563), ແລະ ອັນນະຊາອີ ເລກທີ (2270)
ດ້ວຍສາຍລາຍງານຮະຊັນ.

² ບັນທຶກໂດຍທ່ານອາບຸດາວຸດ ເລກທີ (1564).

«ທ່ານຮູ້ລູ

ລູລຸນຸນ

ໄດ້ສັງເກດເຫັນໃຫ້ຈ່າຍຊະກາດຈາກສິ່ງຂອງທີ່ພວກເຮົາຕຽມ
ໄວ້ເພື່ອຂາຍ»¹.

ແລະ ຍັງລວມເຖິງທີ່ດິນທີ່ຖືກຈັດກຽມໄວ້ເພື່ອການຂາຍ,
ອາຄານ, ລົດ, ເຄື່ອງຈັກສູບນ້ຳ, ແລະ ສິນຄ້າຊະນິດອື່ນໆ
ທີ່ຖືກຈັດກຽມໄວ້ເພື່ອການຂາຍ.

ສ່ວນອາຄານທີ່ກຽມໄວ້ເພື່ອໃຫ້ເຊົ່າ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຂາຍ,
ຊະກາດແມ່ນຢູ່ໃນຄ່າເຊົ່າຂອງມັນເມື່ອຄົບຮອບປີ.

ສຳລັບໂຕອາຄານເອງແມ່ນບໍ່ມີຊະກາດ;

ເນື່ອງຈາກວ່າມັນບໍ່ໄດ້ຖືກກຽມໄວ້ເພື່ອຂາຍ, ແລະ

ເຊັ່ນດຽວກັນ, ລົດສ່ວນຕົວ ແລະ ລົດຮັບຈ້າງກໍບໍ່ມີຊະກາດ

ຖ້າມັນບໍ່ໄດ້ຖືກກຽມໄວ້ເພື່ອຂາຍ,

ຫາກແຕ່ເຈົ້າຂອງຊື້ມາເພື່ອໃຊ້ງານ.

ແລະ ເມື່ອເຈົ້າຂອງລົດແທັກຊີ ຫຼື ຜູ້ອື່ນໆ
ມີເງິນສົດສະສົມຈົນບັນລຸຂັ້ນຕ່ຳ (ນິຊອບ),

ລາວກໍຈຳເປັນຕ້ອງຈ່າຍຊະກາດຂອງເງິນນັ້ນ

ເມື່ອຄົບຮອບປີ,

ບໍ່ວ່າເງິນດັ່ງກ່າວຈະຖືກກຽມໄວ້ເພື່ອເປັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ,

ເພື່ອແຕ່ງງານ, ເພື່ອຊື້ອະສັງຫາລິມະຊັບ, ເພື່ອຊຳລະໜີ້ສິນ,

ຫຼື ເພື່ອຈຸດປະສົງອື່ນໆກໍຕາມ;

ທັງນີ້ອີງຕາມຫຼັກຖານທາງບົດບັນຍັດສາສະໜາໂດຍທົ່ວໄປ

ທີ່ຊື້ບອກເຖິງຄວາມຈຳເປັນໃນການຈ່າຍຊະກາດໃນກໍລະນີເຊັ່ນ
ນັ້ນ.

¹ ບັນທຶກໂດຍທ່ານອາບຸດາດູດ ເລກທີ (1562).

ແລະ ຄຳກ່າວທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງບັນດານັກວິຊາການແມ່ນວ່າ
ໜ້າສິນບໍ່ໄດ້ກົດກັນຈາກການຈ່າຍຊະກາດ
ຕາມທີ່ໄດ້ກ່າວມາແລ້ວ.

ເຊັ່ນດຽວກັນ ຊັບສິນຂອງເດັກກຳພ້າ ແລະ
ຄົນວິກິນຈາລິດ,

ຊະກາດຖືກກຳນົດໃຫ້ຈ່າຍຈາກຊັບສິນດັ່ງກ່າວ
ຕາມທັດສະນະຂອງນັກວິຊາການສ່ວນໃຫຍ່
ເມື່ອມັນບັນລຸຂັ້ນຕໍ່າ (ນິຊອບ) ແລະ ຄົບຮອບປີ, ແລະ
ຈຳເປັນສຳລັບຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກເຂົາ
ທີ່ຈະຕ້ອງດຳເນີນການຈ່າຍຊະກາດດັ່ງກ່າວ
ໂດຍຕັ້ງເຈດຕະນາແທນພວກເຂົາ ເມື່ອຄົບຮອບປີ;
ຕາມຫຼັກຖານໂດຍທົ່ວໄປ, ເຊັ່ນ ຄຳກ່າວຂອງທ່ານນະບີ ﷺ
ໃນຫະດີຊຂອງ ມຸອາຊ ອໍດີຍັລລໍຫ໌ ຮຸອັນຮຸ
ເມື່ອທ່ານນະບີໄດ້ສົ່ງລາວໄປສັ່ງສອນຊາວເມືອງທີ່ເຢເມນ:
«إِنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً فِي أَمْوَالِهِمْ تُؤْخَذُ مِنْ أَعْيَانِهِمْ؛ وَتُرَدُّ فِي فُقَرَائِهِمْ».

«ແທ້ຈິງ

ອັລລໍຫ໌ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ພວກເຂົາຈ່າຍຊະກາດໃນຊັບສິມບັດຂອ
ງພວກເຂົາ ໂດຍໃຫ້ເກັບຈາກຜູ້ທີ່ຮັ່ງມີຂອງພວກເຂົາ, ແລະ
ມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຍາກຈົນຂອງພວກເຂົາ»¹.

ແລະ ຊະກາດແມ່ນສິດທິຂອງອັລລໍຫ໌,
ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການມອບໃຫ້ໂດຍລ່າອຽງແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ສົມຄວນ
ໄດ້ຮັບ, ທັງບໍ່ແມ່ນເພື່ອຫວັງຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົນ ຫຼື
ບ້ອງກັນໄພອັນຕະລາຍ, ແລະ

¹ ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄໍຣີ, ເລກທີ (1395) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ (19).

ບໍ່ແມ່ນເພື່ອປົກປ້ອງຊັບສິນຂອງຕົນ ຫຼື
 ຫຼີກລ້ຽງຈາກການຖືກຕຳຫຼິດຕີຕຽນ. ແຕ່ທ່ວ່າ,
 ເປັນໜ້າທີ່ບັງຄັບຂອງມຸສລິມທີ່ຈະຕ້ອງຈ່າຍຊະກາດຂອງຕົນ
 ໃຫ້ແກ່ຜູ້ມີສິດສົມຄວນທີ່ຈະໄດ້ຮັບ
 ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາເປັນກຸ່ມຄົນທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບໂດຍກົງ,
 ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຈຸດປະສົງອື່ນ, ພ້ອມດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ແລະ
 ຄວາມບໍລິສຸດໃຈໃນການກະທຳດັ່ງກ່າວເພື່ອອັລລຳຫໍ້;
 ຈົນກວ່າພັນທະໜ້າທີ່ຂອງລາວຈະຖືກປິດເປື້ອງ, ແລະ
 ສົມຄວນໄດ້ຮັບຜົນຕອບແທນອັນອື່ນໃຫຍ່ ແລະ
 ການທົດແທນຄືນ.

ແລະ ແນ່ນອນ ອັລລຳຫໍ້ ຜູ້ຊົງມະຫາບໍຣິສຸດ
 ໄດ້ຊີ້ແຈງໄວ້ໃນຄຳພີອັນຊົງກຽດຂອງພຣະອົງ
 ເຖິງບັນດາປະເພດຂອງຜູ້ທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບຊະກາດ,
 ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຳອີດໄວ້ວ່າ:

﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ
 وَالْغُرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ 60﴾

(ແທ້ຈິງ ຊະກາດທັງຫຼາຍນັ້ນແມ່ນ (ໃຫ້)
 ແກ່ບັນດາຄົນທີ່ຍາກຈົນ, ແລະ ບັນດາຄົນຂາດເຂີນທຸກຍາກ,
 ແລະ ບັນດາເຈົ້າໜ້າທີ່ເກັບຊະກາດ, ແລະ
 ບັນດາຜູ້ທີ່ຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາຖືກໂມ້ມນ້ຳວ (ສູ່ອິສລາມ),
 ແລະ ໃນການໄຖ່ທາສ, ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ເປັນໜີ້ສິນ, ແລະ
 ໃນຫົນທາງຂອງອັລລຳຫໍ້, ແລະ ຜູ້ເດີນທາງ (ທີ່ຂັດສິນ),
 ອັນເປັນຂໍ້ບັງຄັບຈາກອັລລຳຫໍ້, ແລະ ອັລລຳຫໍ້ເປັນຜູ້ຊົງຮອບຮູ້
 ຜູ້ຊົງບຣິຊາສາມາດ). [ອັດ-ຕົາບະຫໂຫ: 60].

ແລະ

ໃນການຈົບທ້າຍຂອງອາຍະຫັອັນລົງກຽດນີ້ດ້ວຍສອງພຣະນາ
ມອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້

ເປັນການເຕືອນສະຕິຈາກອັລລ໌ຫໍ່ແກ່ບວງຂ້າຂອງພຣະອົງວ່າ
ພຣະອົງລົງເປັນຜູ້ຮອບຮູ້ເຖິງສະພາບການຂອງບວງຂ້າຂອງ
ພຣະອົງ: ວ່າຜູ້ໃດສົມຄວນໄດ້ຮັບທານ (ຊໍດະເກາະຮໍ) ແລະ
ຜູ້ໃດບໍ່ສົມຄວນ, ແລະ

ພຣະອົງຄືຜູ້ຊົງປຣິຊາຍານໃນບົດບັນຍັດ ແລະ
ການກຳຫນົດຂອງພຣະອົງ, ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈະບໍ່ວາງສິ່ງໃດໆ
ນອກຈາກໃນສະຖານທີ່ທີ່ເໝາະສົມກັບມັນ

ເຖິງແມ່ນວ່າບາງເຄັດລັບແຫ່ງວິທະຍາບັນຍາຂອງພຣະອົງຈະ
ເປັນສິ່ງຊ້ອນເລັ້ນສຳລັບບາງຄົນກໍຕາມ;
ທັງນີ້ກໍເພື່ອໃຫ້ບວງບ່າວທັງຫລາຍມີຄວາມໝັ້ນໃຈຕໍ່ບົດບັນ
ຍັດຂອງພຣະອົງ ແລະ

ຍອມຈຳນົນຕໍ່ການຕັດສິນຂອງພຣະອົງ.

ຂໍຕໍ່ອັລລ໌ຫໍ່ໄດ້ລົງໂປດປະທານຄວາມສຳເລັດແກ່ພວກເຮົາ
ແລະ ບັນດາຊາວມຸສລິມທັງຫຼາຍ

ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງຖ່ອງແທ້ໃນສາສະໜາຂອງພຣະ
ອົງ, ມີຄວາມສັດຊື່ຈົ່ງໃຈໃນການປະຕິບັດການງານຕໍ່ພຣະອົງ,
ມີການແຂ່ງຂັນກັນໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງລົງພໍພຣະໄທ, ແລະ

ໄດ້ຮັບຄວາມປອດໄພຈາກສາເຫດຕ່າງໆ
ທີ່ຈະນຳມາເຊິ່ງຄວາມໂກດກຣົ່ວຂອງພຣະອົງ,
ແທ້ຈິງພຣະອົງເປັນຜູ້ລົງໄດ້ຍິນ ຜູ້ລົງຢູ່ໃກ້ຊິດ

ຂໍອັລລ໌ຫໍ່

ລົງປະທານຄວາມສັນຕິຈຳເລີນແດ່ບ່າວຂອງພຣະອົງ ແລະ

ຮໍລຸດຂອງພຣະອົງ ທ່ານມຸຮ່າມັດ, ຄອບຄົວຂອງທ່ານ ແລະ
ບັນດາມິດສະຫາຍຂອງທ່ານ.

ທ່ານປະທານໃຫຍ່ຂອງສຳນັກງານການຄົ້ນຄວ້າວິຊາການ
ແລະ ການອອກຄຳຕັດສິນ, ການເຜີຍແຜ່ ແລະ
ການໃຫ້ຄຳແນະນຳ

ທ່ານເລກຜູ້ຊົງຄຸນນະວຸດ ອັບດຸລອະຊິຊ ບິນ ອັບດຸລລໍຫໍ
ບິນ ບາຊ

ສານສະບັບທີ່ສອງ

ຜົນລະບຸນຄວາມປະເສີດຂອງການຖືສິນອົດໃນເດີ

ອນຣໍມະດອນ ແລະ

ການຢືນລະຫມາດໃນຍາມຄຳຄົນ,

ພ້ອມທັງຊື້ແຈງບັນດາຂໍ້ບັນຍັດທີ່ສຳຄັນ

ເຊິ່ງອາດຈະຍັງບໍ່ເປັນທີ່ຊັດເຈນສຳລັບບາງຄົນ.

ດ້ວຍພຣະນາມຂອງອັລລໍຫໍ ຜູ້ຊົງກະລຸນາປານີ
ຜູ້ຊົງເມດຕາສະເໝີ

ຈາກ ອັບດຸລອະຊິຊ ບິນ ອັບດຸລລໍຫໍ ບິນ ບາຊ,
ເຖິງບັນດາຊາວມຸສລິມທີ່ໄດ້ເຫັນສານສະບັບນີ້

ຂໍອັລລໍຫໍຊົງນຳພາຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ

ພວກເຂົາສູ່ແນວທາງຂອງຜູ້ມີອິມານ, ແລະ

ຊົງປະທານຄວາມສຳເລັດໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ

ພວກເຂົາໃນການສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຊຸນນະທໍ ແລະ

ອັລກຸຣອານດ້ວຍເຖິດ, ອາມິນ

ຂໍຄວາມສັນຕິສຸກແຫ່ງອັລລໍຮ໌, ຄວາມເມດຕາ
ແລະຄວາມຈະເລີນແຫ່ງພຣະອົງ ຈຶ່ງປະສົບແກ່ພວກທ່ານ.

ຫຼັງຈາກນີ້:

ຄືຄຳແນະນຳໂດຍສັງເຂບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຜົນລະບຸນຄວາມປະ
ເສີດຂອງການຖືສິນອິດໃນເດືອນຮໍມະດອນ ແລະ
ການລະຫມາດໃນຍາມຄຳຄືນ, ແລະ
ຜົນລະບຸນຄວາມປະເສີດຂອງການແຂ່ງຂັນກັນໃນການປະຕິ
ບັດການງານທີ່ດຶງມໃນເດືອນດັ່ງກ່າວ,
ພ້ອມດ້ວຍການຊື້ແຈງຂໍ້ບັນຍັດທີ່ສຳຄັນ
ເຊິ່ງອາດຈະຍັງບໍ່ເປັນທີ່ແຈ່ມແຈ້ງແກ່ບາງຄົນ.

ມີການຢືນຢັນຈາກທ່ານຮໍລູລູຂອງອັລລຳຮ໌ ກ່ຽວ
ວ່າທ່ານໄດ້ແຈ້ງຂ່າວດີແກ່ບັນດາສໍາພາບຂອງເພິ່ນກ່ຽວກັບ
ການມາເຖິງຂອງເດືອນຮໍມາດອນ, ແລະ ທ່ານ ຊໍລລັລລໍຮຸ
ອະໄລຮີ ວະສັລລັມ
ໄດ້ບອກແກ່ພວກເຂົາວ່າມັນເປັນເດືອນທີ່ບັນດາປະຕູແຫ່ງຄ
ວາມເມດຕາ ແລະ ບັນດາປະຕູຂອງສະຫວັນຖືກເປີດ, ແລະ
ບັນດາປະຕູຂອງນະລຶກກໍຖືກປິດ, ແລະ
ບັນດາໄຊຕອນກໍຖືກລ່າມໄສ້, ແລະ ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ:

«إِذَا كَانَتْ أَوَّلُ لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَانَ فَتَحَتْ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ فَلَمْ يُغْلَقْ مِنْهَا بَابٌ، وَغُلِقَتْ
أَبْوَابُ جَهَنَّمَ فَلَمْ يُفْتَحْ مِنْهَا بَابٌ، وَصُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ، وَيُنَادِي مُنَادٍ: يَا بَاغِيَ الْخَيْرِ
أَقْبِلْ، وَيَا بَاغِيَ الشَّرِّ أَقْصِرْ. وَلِلَّهِ عِتْقَاءُ مِنَ النَّارِ، وَذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ».

«ເມື່ອຮອດຄືນທຳອິດຂອງເດືອນຮໍມະດອນ
ປະຕູທັງຫລາຍຂອງສວນສະຫວັນຈະຖືກເປີດອອກ
ໂດຍຈະບໍ່ມີປະຕູໃດຖືກປິດ,
ແລະປະຕູທັງຫລາຍຂອງນະຣົກຈະຖືກປິດລົງ
ໂດຍຈະບໍ່ມີປະຕູໃດຖືກເປີດ,
ແລະບັນດາໄຊຕອນຈະຖືກລ່າມໄສ້,

ແລະຈະມີສຽງຮຽກຮ້ອງວ່າ: ໂອ້ ຜູ້ສະແຫວງຫາຄວາມດີເອີຍ
ຈົ່ງມຸ່ງໜ້າເຂົ້າມາເຖິດ, ແລະ ໂອ້
ຜູ້ສະແຫວງຫາຄວາມຊົ່ວເອີຍ ຈົ່ງຢຸດຢັ້ງເຖິດ. ແລະ
ສຳລັບອັລລຳຫັ້ນ ພຣະອົງຈະຊົງປິດປ່ອຍ (ບ່າວຂອງພຣະອົງ)
ຈາກໄພນະຣົກ, ແລະສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນໃນທຸກໆຄົນ».

ທ່ານນະບີມຸຮຳມັດ ຊັລລັລລຳຮຸ ອະໄລຮີ ວະສັລລຳ
ຍັງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

«جَاءَكُمْ شَهْرُ رَمَضَانَ شَهْرُ بَرَكَةٍ يَغْشَاكُمْ اللَّهُ فِيهِ: فَيُنْزِلُ الرَّحْمَةَ وَيَحُطُّ الْخَطِيَا،
وَيَسْتَجِيبُ الدُّعَاءَ، يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى تَنَافُسِكُمْ فِيهِ فَيُنَافِي بِكُمْ مَلَائِكَةً؛ فَأَرَوْا اللَّهَ مِنْ
أَنْفُسِكُمْ خَيْرًا؛ فَإِنَّ الشَّقِيَّ مَنْ حُرِمَ فِيهِ رَحْمَةُ اللَّهِ».

«ເດືອນຣໍມະດອນໄດ້ມາເຖິງພວກທ່ານແລ້ວ,
ເປັນເດືອນແຫ່ງຄວາມບາຣໍກະຫໍ (ຄວາມສີຣິມຸງຄຸນ),
ເຊິ່ງອັລລຳຫັ້ນຈະຊົງປົກຄຸມພວກທ່ານໃນເດືອນນີ້:
ໂດຍຈະຊົງປະທານຄວາມເມດຕາລົງມາ,
ລົບລ້າງບັນດາຄວາມຜິດບາບ, ແລະ ຕອບຮັບຄຳຂໍພອນ
(ດູອາ).

ອັລລຳຫັ້ນຈະຊົງເບິ່ງການແຂ່ງຂັນກັນເຮັດຄວາມດີຂອງພວກທ່ານ
ໃນເດືອນນີ້
ແລ້ວພຣະອົງກໍຈະຊົງກ່າວຍ້ອງຍໍພວກທ່ານຕໍ່ບັນດາມະລາອີ
ກະຕ໌ຂອງພຣະອົງ; ດັ່ງນັ້ນ
ຈົ່ງສະແດງຄວາມດີງາມຈາກຕົວຂອງພວກທ່ານໃຫ້ອັລລຳຫັ້ນໄດ້
ເຫັນເຖິດ; ເພາະແທ້ຈິງແລ້ວ ຜູ້ທີ່ໂຊກຮ້າຍນັ້ນ
ຄືຜູ້ທີ່ຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາຂອງອັລລຳຫັ້ນໃນເດືອນ
ນີ້ ».

ແລະ ທ່ານນະບີ (ຊລ) ໄດ້ກ່າວວ່າ :

«مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

«ຜູ້ໃດທີ່ຖືສິນອົດໃນເດືອນຮໍມະດອນ ດ້ວຍຄວາມສັດທາ ແລະ ມຸ່ງຫວັງຜົນລະບຸນຢ່າງແນ່ນອນ, ອັລລູຫໍຈະຊົງລົບລ້າງບາບຂອງລາວທີ່ຜ່ານມາທັງໝົດ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ດຳລົງການລະຫມາດໃນຍາມຄຳຄືນຂອງເດືອນຮໍມະດອນ ດ້ວຍຄວາມສັດທາ ແລະ ມຸ່ງຫວັງຜົນລະບຸນຢ່າງແນ່ນອນ, ອັລລູຫໍຈະຊົງລົບລ້າງບາບຂອງລາວທີ່ຜ່ານມາທັງໝົດ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ດຳລົງການລະຫມາດໃນຄືນໄລະຕຸລກັອດຣ໌ ດ້ວຍຄວາມສັດທາ ແລະ ມຸ່ງຫວັງຜົນລະບຸນຢ່າງແນ່ນອນ, ອັລລູຫໍຈະຊົງລົບລ້າງບາບຂອງລາວທີ່ຜ່ານມາທັງໝົດ».

ທ່ານນະບີມຸຮຳມັດ ຊັລລິລວຣຸ ອະໄລຮີ ວະສັລລຳ ຍັງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

«يَقُولُ اللَّهُ: كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ لَهُ الْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةِ ضِعْفٍ إِلَّا الصِّيَامَ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ؛ تَرَكَ شَهْوَتَهُ وَطَعَامَهُ وَشَرَابَهُ مِنْ أَجْلِي. لِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ: فَرْحَةٌ عِنْدَ فِطْرِهِ، وَفَرْحَةٌ عِنْدَ لِقَاءِ رَبِّهِ. وَلَخُلُوفٌ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمَسْكِ».

« ອັລລູຫໍ ໄດ້ຊົງດຳລັດວ່າ: ທຸກການງານຂອງລູກຫຼານອາດຳຈະຖືກຕອບແທນເພີ່ມພູນ, ຄວາມດີໜຶ່ງຢ່າງຈະຖືກຕອບແທນເປັນສິບເທົ່າຈົນເຖິງເຈັດ ຮ້ອຍເທົ່າ, ຍົກເວັ້ນການຖືສິນອົດ, ເພາະແທ້ຈິງມັນເປັນຂອງຂ້າ ແລະ ຂ້າເອງຈະເປັນຜູ້ຕອບແທນມັນ; ລາວໄດ້ລະຖິ້ມຄວາມໄຄ່, ອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມຂອງລາວ ເພື່ອຂ້າ.

ສຳລັບຜູ້ທີ່ຖືສິນອົດມີຄວາມປິຕິຍິນດີສອງຢ່າງຄື:

ຄວາມປິຕິຍິນດີເມື່ອລາວລະສິນອົດ, ແລະ

ຄວາມປິຕິຍິນດີເມື່ອລາວພົບກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງລາວ.

ແລະ ແທ້ຈິງກິ່ນປາກຂອງຜູ້ທີ່ຖືສິນອົດນັ້ນ

ຫອມຍິ່ງກວ່າທີ່ອັລລ໌ຫໍ ຍິ່ງກວ່າກິ່ນຫອມຂອງຊະມົດຊຽງ ».

ແລະ

ມີຣະດີຊຫຼວງຫຼາຍທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມປະເສີດຂອງການຖືສິນອົດໃນເດືອນຮໍມະດອນ ແລະ ການຍືນລະຫມາດຂອງມັນ, ແລະ ຄວາມປະເສີດຂອງການຖືສິນອົດໂດຍທົ່ວໄປ.

ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ສັດທາຄວນສວຍໂອກາດນີ້, ນັ້ນຄື:

ສິ່ງທີ່ອັລລ໌ຫໍໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ລາວທີ່ໄດ້ມີຊີວິດພົບພໍ້ເດືອນຮໍມະດອນ;

ລາວຈຶ່ງຄວນຮີບຮ້ອນໄປສູ່ການເຊື່ອຟັງ, ລະວັງຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ

ພະຍາຍາມຢ່າງເຕັມທີ່ໃນການປະຕິບັດສິ່ງທີ່ອັລລ໌ຫໍໄດ້ກຳໜົດໃຫ້ແກ່ລາວ, ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງການລະຫມາດ 5 ເວລາ;

ເພາະມັນຄືເສົາຄໍ້າຂອງອິດສະລາມ, ແລະ

ມັນຄືຂໍ້ບັງຄັບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຫຼັງຈາກການປະຕິຍານຕົນທັງສອງ, ສະນັ້ນ,

ຈຶ່ງເປັນໜ້າທີ່ບັງຄັບເໝືອນມຸສລິມທຸກຄົນທັງຊາຍແລະຍິງທີ່

ຈະຕ້ອງຮັກສາ ແລະ

ປະຕິບັດມັນໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເວລາດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົນແລະ

ຄວາມສະຫງົບ.

ແລະ ຫນຶ່ງໃນຂໍ້ບັງຄັບອັນສຳຄັນທີ່ສຸດສຳລັບຜູ້ຊາຍ

ຄືການລະຫມາດຈະມາອະຫິໃນບັນດາບ້ານຂອງອັລລ໌ຮໍ

ທີ່ອັລລ໌ຫໍຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ຖືກຍົກໃຫ້ສູງສິ່ງ ແລະ

ພະນາມຂອງພະອົງຖືກກ່າວວ່າລຶກໃນນັ້ນ
ດັ່ງທີ່ພະອົງຊົງກ່າວວ່າ:

{وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ 43}

ຄວາມວ່າ: (ແລະ
ພວກເຈົ້າຈົ່ງດຳລົງໄວ້ເຊິ່ງການລະຫມາດ ແລະ ຈ່າຍຊະກາດ
ແລະຈົ່ງກັມຮຸກົວະຮ່ວມກັບບັນດາຜູ້ກັມຮຸກົວະ) [ອັລ-
ບະກໍ່ຮາະຫ໌: 43], ແລະ ພະຜູ້ຊົງສູງສົງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

{حُفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْاَوْسَطَىٰ وَفُورُوا لِلَّهِ فَنِينَ 238}

(ພວກເຈົ້າຈົ່ງຮັກສາບັນດາການລະຫມາດ ແລະ
ການລະຫມາດອັນກາງ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈົ່ງຢືນເພື່ອອັລລຳຫ໌
ໂດຍເປັນຜູ້ທີ່ນອບນ້ອມ) [ອັລ-ບະກໍ່ຮາະຫ໌: 238], ແລະ
ພະອົງຕຣັດວ່າ:

{قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ 1 الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ 2}

(ແນ່ນອນບັນດາຜູ້ສັດທາ ໄດ້ປະສົບຄວາມສຳເລັດແລ້ວ)

(
ບັນດາຜູ້ທີ່ພວກເຂົາເປັນຜູ້ນອບນ້ອມຖ່ອມຕົນໃນເວລາລະ
ຫມາດຂອງພວກເຂົາ) [ສຸຣາະຫ໌ ອັລ-ມຸມິນູນ : 1-2] ແລະ
ກ່າວຕໍ່ອີກວ່າ:

{وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ 9 أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ 10 الَّذِينَ يَرْتُونَ
الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ 11}

(ແລະ
ບັນດາຜູ້ທີ່ພວກເຂົາຮັກສາການລະຫມາດທັງຫຼາຍຂອງພວກ
ເຂົາ, ຊົນເຫລົ່ານັ້ນ ພວກເຂົາຄືຜູ້ສືບທອດ,
ບັນດາຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບສວນສະຫວັນພິຣດາວສ໌ເປັນມໍລະດົກ,

ພວກເຂົາຈະເປັນຜູ້ຜ້າວນັກຢູ່ໃນນັ້ນຕະຫຼອດການ) [ສຸຣາຫໍອັລ-ມຸມິນູນ : 9-11], ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُم الصَّلَاةُ فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ».

« ພັນທະສັນຍາລະຫວ່າງເຮົາກັບພວກເຂົາຄືການລະຫມາດດັ່ງນັ້ນໃຜທີ່ຖິ້ມການລະຫມາດ ລາວໄດ້ຕົກສາສະໜາແລ້ວ».

ແລະ ຂໍ້ບັງຄັບທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຖັດຈາກການລະຫມາດຄືການຈ່າຍຊະກາດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءً وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ 5﴾

(ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ກະທຳອື່ນໃດນອກຈາກເພື່ອເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ອັລລຳຫໍ

ເປັນຜູ້ມີເຈດຕະນາບໍລິສຸດໃນການພັກດີຕໍ່ພຣະອົງ

ເປັນຜູ້ຢູ່ໃນແນວທາງທີ່ທ່ຽງກົງ ແລະ ດຳລົງການລະຫມາດ

ແລະ ຈ່າຍຊະກາດ ແລະ ນັ້ນຄືສາສະໜາອັນທ່ຽງທຳ)

[ສຸຣາຫໍອັລ-ໄບຍິນະຫໍ : 5], ແລະ

ພຣະຜູ້ຊົງສູ່ງສົງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ 56﴾

ຄວາມວ່າ: (ແລະພວກເຈົ້າຈົ່ງດຳລົງໄວ້ເຊິ່ງການລະຫມາດ ແລະ ຈ່າຍຊະກາດ ແລະ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງປະຕິບັດຕາມອໍລູລເຖິດ ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາ) [ອັນ-ນູຣ: 56].

ອັລກຸຣອານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຊຸນນະຫໍຂອງທ່ານນະບີອັນມີກຽດ ໄດ້ຊີ້ແຈ້ງໄວ້ວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ໄດ້ຈ່າຍຊະກາດໃນຊັບສິນຂອງຕົນ, ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກລົງໂທດດ້ວຍກັບຊັບສິນນັ້ນໃນວັນກຶຢາມະຫໍ.

ແລະ ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດຫຼັງຈາກການລະຫມາດ ແລະ
ການຈ່າຍຊະກາດກໍຄື ການຖືສິນອິດໃນເດືອນຮໍມະດອນ,
ເຊິ່ງເປັນຫນຶ່ງໃນຫລັກ 5 ປະການຂອງອິດສະລາມ
ທີ່ຖືກກ່າວໄວ້ໃນຄໍາກ່າວຂອງທ່ານນະບີ
(ຂໍ້ຄວາມສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແຕ່ທ່ານ) ວ່າ:

«بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ
الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ، وَحَجِّ الْبَيْتِ».

«ຮາກຖານຂອງອິສລາມຕັ້ງຢູ່ເທິງ ຫ້າ ປະການ:
ການປະຕິຍານວ່າ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກອັລລາ ແລະ
ມຸຮໍາມັດເປັນສາສະນະທູດຂອງອັລລາ,
ດໍາລົງໄວ້ເຊິ່ງການລະຫມາດ, ການຈ່າຍຊະກາດ,
ການຖືສິນອິດໃນເດືອນຮໍມະດອນ, ແລະ
ການປະກອບພິທີຮັຈ».

ແລະ
ເປັນສິ່ງຈໍາເປັນສໍາລັບມຸສລິມທີ່ຈະຕ້ອງປົກປ້ອງການຖືສິນອິ
ດ ແລະ ການລະຫມາດໃນຍາມຄໍາຄືນຂອງຕົນ ຈາກຄໍາເວົ້າ
ແລະ ການກະທໍາທີ່ອັລລາໄດ້ຊົງຫ້າມ;
ເພາະວ່າຈຸດປະສົງຂອງການຖືສິນອິດນັ້ນຄື
ການເຊື່ອຟັງຕໍ່ອັລລາ ສຸບຫະນາຮູ ວະຕະອາລາ ແລະ
ການໃຫ້ກຽດຕໍ່ຂໍ້ຫ້າມຕ່າງໆ ຂອງພຣະອົງ,
ການຕໍ່ສູ້ກັບຈິດໃຈຕົນເອງໃນການຝືນຕໍ່ອາລົມໃຝ່ຕໍ່າເພື່ອ
ຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງມັນ, ແລະ
ເປັນການຝຶກຝົນຕົນເອງໃຫ້ມີຄວາມອົດທົນຕໍ່ສິ່ງທີ່ອັລລາໄດ້
ຊົງຫ້າມ, ແລະ
ຈຸດປະສົງນັ້ນບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ການລະເວັ້ນຈາກການກິນ-

ການດື່ມ ແລະ ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ບວດເສຍເທົ່ານັ້ນ; ດ້ວຍເຫດນີ້
ຈຶ່ງມີລາຍງານທີ່ຖືກຕ້ອງຈາກທ່ານຮ່ຊລຂອງອັລລາຮີ ෈
ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ:

«الصِّيَامُ جُنَّةٌ، فَإِذَا كَانَ يَوْمُ صَوْمِ أَحَدِكُمْ فَلَا يَزُفْتُ وَلَا يَصْحَبُ، فَإِنْ سَأَلَهُ أَحَدٌ
أَوْ قَاتَلَهُ فَلْيَقُلْ: إِنِّي صَائِمٌ»

«ການຖືສິນອິດແມ່ນໄວ້ກຳບັງ, ສະນັ້ນ
ໃນວັນທີ່ພວກທ່ານຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຖືສິນອິດ,
ກໍຢ່າໄດ້ເວົ້າຈາຫຍາບຄາຍ ແລະ ຢ່າໄດ້ສັ່ງສຽງດັງ,
ຫາກມີຄົນໃດຄົນໜຶ່ງມາເວົ້າຮ້າຍບໍ່ດີ ຫຼື ຕໍ່ສູ້ລາວ,
ກໍຈຶ່ງກ່າວວ່າ: "ແທ້ຈິງ ຂ້ອຍຖືສິນອິດ" », ແລະ
ໄດ້ມີການຍິ້ງຢືນຈາກທ່ານນະບີ ෈ ວ່າ:

«مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلَ بِهِ وَالْجَهْلَ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ
وَسَرَابَهُ».

«ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ລະເວັ້ນຈາກການເວົ້າຄວາມເທັດ,
ການກະທຳຕາມຄຳເວົ້າເທັດ ແລະ ຄວາມໂງ່ຈ້າແລ້ວ,
ອັລລາຮີກໍບໍ່ຊົງຕ້ອງການໃຫ້ລາວລະເວັ້ນຈາກອາຫານ ແລະ
ເຄື່ອງດື່ມຂອງລາວ». ຈາກບັນດາຫຼັກຖານເຫຼົ່ານີ້ ແລະ
ຫຼັກຖານອື່ນໆ ຈຶ່ງເປັນທີ່ຮູ້ກັນວ່າ ວາຈີບຂອງຜູ້ທີ່ຖືສິນອິດຄື
ການລະວັງຕົນຈາກທຸກສິ່ງທີ່ອັລລາຮີຊົງຫ້າມ ແລະ
ການດຳລົງຮັກສາທຸກສິ່ງທີ່ອັລລາຮີຊົງບັນຍັດເປັນວາຈີບ,
ແລະດ້ວຍການປະຕິບັດເຊັ່ນນັ້ນ
ຈຶ່ງເປັນທີ່ມຸ່ງຫວັງໄດ້ວ່າລາວຈະໄດ້ຮັບການອະໄພຍະໂທດ,
ການປົດປ່ອຍຈາກໄຟນະຣົກ, ແລະ
ການຕອບຮັບການຖືສິນອິດ ແລະ ການກິຢາມ.

ແລະ ຍັງມີບາງເລື່ອງທີ່ອາດຈະຊັບຊ້ອນສຳລັບບາງຄົນ:

ໜຶ່ງໃນນັ້ນກໍຄື:

ສິ່ງທີ່ເປັນວາຈີບສຳລັບຊາວມຸດສະລິມແມ່ນການຖືສິນອິດດ້ວຍຄວາມສັດທາ ແລະ ມຸ່ງຫວັງຜົນລະບຸນຢ່າງແນ່ວແນ່, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອການໂອ້ອວດ, ເພື່ອຊື່ສຽງ, ຫຼື ການເຮັດຕາມຄົນອື່ນ, ຫຼື ປະຕິບັດຕາມຄອບຄົວ ແລະ ຄົນໃນບ້ານເມືອງຂອງຕົນ. ແຕ່ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນສຳລັບລາວກໍຄື ເຫດຜົນໃນການຖືສິນອິດນັ້ນຕ້ອງແມ່ນຄວາມສັດທາຂອງລາວທີ່ເຊື່ອໝັ້ນວ່າອັນລັກໄດ້ຊົງກຳນົດສິ່ງນັ້ນເປັນຂໍ້ບັງຄັບໃຫ້ແກ່ລາວ, ແລະ

ການມຸ່ງຫວັງຜົນລະບຸນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງລາວໃນການກະທຳນັ້ນ. ເຊັ່ນດຽວກັນນີ້,

ການຢືນລະຫມາດໃນຍາມຄຳຄືນຂອງເດືອນຮໍມະດອນ ຊາວມຸດສະລິມກໍຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດມັນດ້ວຍຄວາມສັດທາ ແລະ ມຸ່ງຫວັງຜົນລະບຸນຢ່າງແນ່ວແນ່, ບໍ່ແມ່ນເພື່ອເຫດຜົນອື່ນໃດ; ດ້ວຍເຫດນີ້ ທ່ານນະບີ ຊລ. ຂໍຄວາມສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແຕ່ທ່ານ ຈົ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَ احْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَ احْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَ احْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

«ຜູ້ໃດທີ່ຖືສິນອິດໃນເດືອນຮໍມະດອນ ດ້ວຍຄວາມສັດທາ ແລະ ມຸ່ງຫວັງຜົນລະບຸນຢ່າງແນ່ວແນ່;

ອັນລັກຈະຊົງລົບລ້າງບາບຂອງລາວທີ່ຜ່ານມາທັງໝົດ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ລະຫມາດຍາມຄຳຄືນໃນເດືອນຮໍມະດອນ

ດ້ວຍຄວາມສັດທາ ແລະ ມຸ່ງຫວັງຜົນລະບຸນຢ່າງແນ່ວແນ່; ອັນລັກຈະຊົງລົບລ້າງບາບຂອງລາວທີ່ຜ່ານມາທັງໝົດ, ແລະ

ຜູ້ໃດທີ່ລະຫມາດໃນຄົນໄລລະຕຸລກອດຣ໌ ດ້ວຍຄວາມສັດທາ
ແລະ ມຸ່ງຫວັງຜົນລະບຸນຢ່າງແນ່ວແນ່;
ອັນລ່າໜ້າຈະຊົງລົບລ້າງບາບຂອງລາວທີ່ຜ່ານມາທັງໝົດ».

ແລະ

ໃນບັນດາເລື່ອງທີ່ຂີ້ຕັດສິນຂອງມັນອາດບໍ່ຊັດເຈນສຳລັບບາງ
ຄົນຄື: ສິ່ງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ຖືສິນອິດ ເຊັ່ນ ມີບາດແຜ, ຫຼື
ເລືອດດັງໄຫຼ, ຫຼື ຮ້າກ, ຫຼື ການກິນນ້ຳ ຫຼື
ນ້ຳມັນເຂົ້າໄປໃນລຳຄໍໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ,
ເຊິ່ງທຸກໆເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ເຮັດໃຫ້ການຖືສິນອິດເສຍ,
ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ຕັ້ງໃຈເຮັດໃຫ້ຮ້າກ
ການຖືສິນອິດຂອງລາວກໍເສຍໄປ;
ເນື່ອງຈາກຄຳກ່າວຂອງທ່ານນະບີ:

«مَنْ ذَرَعَهُ الْقِيءُ فَلَا قَضَاءَ عَلَيْهِ، وَمَنْ اسْتَقَاءَ فَعَلَيْهِ الْقَضَاءُ».

«ຜູ້ໃດທີ່ອາຈຽນອອກມາໂດຍບໍ່ເຈດຕະນາ ກໍບໍ່ຕ້ອງຊົດໃຊ້,
ແລະຜູ້ໃດທີ່ຕັ້ງໃຈອາຈຽນ ກໍຈົ່ງຊົດໃຊ້».

ແລະ

ຫນຶ່ງໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວຄື:

ການທີ່ຜູ້ຖືສິນອິດເລື່ອນການອາບນ້ຳຍົກຫະດັຊຈາກສະພາບ
ຈຸນຸບອອກໄປຈົນຫຼັງຈາກຮຸ່ງເຊົ້າ, ແລະ
ການທີ່ແມ່ຍິງບາງຄົນເລື່ອນການອາບນ້ຳຊຳລະຮ່າງກາຍຫຼັງຈາກ
ກາຫມົດປະຈຳເດືອນ ຫຼື
ຫມົດເລືອດຫຼັງຄອດລູກອອກໄປຈົນຫຼັງຈາກຮຸ່ງເຊົ້າ
ຫາກນາງເຫັນວ່າຕົນເອງສະອາດກ່ອນຮຸ່ງເຊົ້າແລ້ວ, ດັ່ງນັ້ນ
ຈຳເປັນ (ວາຈົບ) ທີ່ນາງຈະຕ້ອງຖືສິນອິດ, ແລະ
ບໍ່ມີຂໍ້ຫ້າມໃນການທີ່ນາງຈະເລື່ອນການອາບນ້ຳຊຳລະຮ່າງກາ
ຍອອກໄປຈົນຫຼັງຈາກຮຸ່ງເຊົ້າ,

ແຕ່ບໍ່ເປັນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນາງເລື່ອນມັນອອກໄປຈົນເຖິງເວລາ
 ຕາຕາເວັນຂຶ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ ຈຳເປັນ (ອາຈົບ)
 ທີ່ນາງຈະຕ້ອງອາບນ້ຳຊຳລະຮ່າງກາຍ ແລະ
 ລະຫມາດຟາຈັຣກ່ອນຕາຕາເວັນຂຶ້ນ. ເຊັ່ນດຽວກັນ,
 ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນສະພາບຈຸນຸບຈະຕ້ອງບໍ່ເລື່ອນການອາບນ້ຳຊຳລະຮ່າ
 ງກາຍຈົນກວ່າຈະຫຼັງຈາກຕາຕາເວັນຂຶ້ນ, ແຕ່ທ່ານຈຳເປັນ
 (ອາຈົບ) ທີ່ລາວຈະຕ້ອງອາບນ້ຳ ແລະ
 ລະຫມາດຟາຈັຣກ່ອນຕາຕາເວັນຂຶ້ນ, ແລະ ຈຳເປັນ (ອາຈົບ)
 ທີ່ຜູ້ຊາຍຈະຕ້ອງຟ້າວຟ້າງປະຕິບັດ
 ເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ທັນລະຫມາດຟາຈັຣຮ່ວມກັບຍະມະອັດ.

ແລະ

ໃນບັນດາສິ່ງທີ່ບໍ່ເຮັດໃຫ້ການຖືສິນອົດເປັນໄມຄະນັ້ນມີ:
 ການກວດວິເຄາະເລືອດ, ແລະ
 ການສັກຢາທີ່ບໍ່ໄດ້ມີຈຸດປະສົງເພື່ອການບຳລຸງຮ່າງກາຍ,
 ແຕ່ການເລື່ອນສິ່ງດັ່ງກ່າວອອກໄປຈົນເຖິງຕອນກາງຄືນນັ້ນ
 ຍ່ອມເປັນສິ່ງທີ່ດີກວ່າ ແລະ ຮອບຄອບກວ່າ
 ຖ້າຫາກສາມາດກະທຳໄດ້; ຕາມຄຳກ່າວຂອງພຣະສາສະດາ ﷺ
 ທີ່ວ່າ:

«دَعُ مَا يَرِيئُكَ إِلَى مَا لَا يَرِيئُكَ».

“ຈົ່ງລະຖິ້ມສິ່ງທີ່ເຈົ້າສົງໄສ ໄປສູ່ສິ່ງທີ່ເຈົ້າບໍ່ສົງໄສໝັ້ນໃຈ”.

ດັ່ງທີ່ທ່ານນະບີ ຊໍລລັລລໍຮຸ ອະໄລຮີ ວະສັລລຳ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

«مَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ».

«ຜູ້ໃດທີ່ຫຼີກລ່ຽງຈາກບັນດາສິ່ງທີ່ຄຸມເຄືອ

ເຂົ້າຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ຊຳລະສາສະຫນາ

ແລະ

ກຽດສັກສີຂອງຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດແລ້ວ».

ໜຶ່ງໃນບັນຫາທີ່ບາງຄົນຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈຂໍ້ຕັດສິນຂອງມັນກໍຄື
: ການຂາດການສະຫງົບນຶ່ງໃນການລະຫມາດ,
ບໍ່ວ່າຈະເປັນການລະຫມາດຜິດ (ບັງຄັບ) ຫຼື ນາຟີລະຮີ
(ສິ່ງເສີມ).

ເລິ່ງມີຫຼັກຖານຈາກຫະດິດທີ່ຖືກຕ້ອງຈາກທ່ານນະບີ
ອໍລັລໍຮໍຮຸ ອະໄລຮີ ວະສັລລັມ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ
ການສະຫງົບນຶ່ງແມ່ນຫຼັກການພື້ນຖານ (ຮູກັນ)
ຫນຶ່ງຂອງການລະຫມາດ

ເລິ່ງການລະຫມາດຈະບໍ່ຖືກຕ້ອງສົມບູນຫາກປາສະຈາກມັນ.
ການສະຫງົບນຶ່ງຄືການຍຸດນຶ່ງໃນການລະຫມາດ,
ການມີຄວາມຍ່າເກງໃນນັ້ນ ແລະ ບໍ່ຮີບຮ້ອນ
ຈົນກວ່າທຸກຂໍ້ຕໍ່ຈະກັບຄືນສູ່ທີ່ເດີມຂອງມັນ.

ຄົນຈຳນວນຫຼາຍລະຫມາດຕະຣໍວີຫີໃນເດືອນລໍມະດອນ
ດ້ວຍການລະຫມາດທີ່ພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈ ແລະ
ບໍ່ມີການສະຫງົບນຶ່ງໃນນັ້ນ,
ແຕ່ພວກເຂົາເຮັດມັນຢ່າງຮີບຮ້ອນ.

ການລະຫມາດໃນລັກສະນະນີ້ແມ່ນເປັນໂມຂະ
(ບໍ່ຖືກຕອບຮັບ), ແລະ ຜູ້ທີ່ກະທຳມັນຈະໄດ້ຮັບບາບ ແລະ
ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນບຸນ.

ແລະ

ໃນບັນດາເລື່ອງທີ່ບາງຄົນອາດຈະເຂົ້າໃຈຂໍ້ຕັດສິນອາດເຄື່ອນ
ນັ້ນກໍຄື: ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງບາງຄົນທີ່ວ່າ ການລະຫມາດອັດ-
ຕະຣໍວີຮີ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຫຼຸດລົງຈາກຊາວຣໍກະອັດ, ແລະ
ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງບາງຄົນທີ່ວ່າ

ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເພີ່ມເກີນກວ່າສິບເອັດຣໍກະອັດ ຫຼື

ສືບສາມຮໍກະອັດ.

ເຊິ່ງທັງໝົດນີ້ເປັນຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ,
ແທ້ຈິງແລ້ວມັນເປັນຄວາມຜິດພາດທີ່ຂັດກັບຫຼັກຖານ.

ບັນດາຫະດີສທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ຈາກທ່ານລ່ຽມຂອງອັລລໍຫໍ
ຊັລລໍລໍຫໍ ອະໄລຮີ ວະສັລລໍມ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ
ການລະຫມາດໃນຍາມຄໍາຄືນນັ້ນມີຄວາມກ້ວາງຂວາງ
ໂດຍບໍ່ມີຂອບເຂດທີ່ຈໍາກັດໄວ້ຕາຍໂຕ,
ແຕ່ມີຫຼັກຖານຍືນຍັນຈາກເພິ່ນ ຊັລລໍລໍຫໍ ອະໄລຮີ
ວະສັລລໍມ ວ່າເພິ່ນເຄີຍລະຫມາດໃນຍາມຄໍາຄືນ 11 ຮໍກະອັດ,
ແລະ ບາງຄັ້ງກໍລະຫມາດ 13 ຮໍກະອັດ, ແລະ
ບາງຄັ້ງກໍລະຫມາດໜ້ອຍກວ່ານັ້ນ ທັງໃນເດືອນຮໍມະດອນ
ແລະ ນອກເດືອນຮໍມະດອນ, ແລະ
ເມື່ອເພິ່ນຖືກຖາມກ່ຽວກັບການລະຫມາດໃນຍາມຄໍາຄືນ,
ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ لِي مَنْ لِي، فَإِذَا خَشِيَ أَحَدُكُمْ الصُّبْحَ صَلَّى رُكْعَةً وَاحِدَةً تَوَيَّرَ لَهُ مَا قَدْ صَلَّى».

« ເທື່ອລະສອງຮໍກະອັດ,

ຖ້າຫາກພວກທ່ານຄືນໃດຢ້ານວ່າຈະເຂົ້າສູ່ຍາມເຊົ້າ,

ກໍຈົ່ງລະຫມາດຫນຶ່ງຮໍກະອັດ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການລະຫມາດທີ່ໄດ້ຜ່ານມາເປັນວິຕົຣ ».

ລາຍງານໂດຍທ່ານບຸກຄໍຣີ ແລະ ທ່ານມຸສລິມ.

ແລະ ບໍ່ໄດ້ມີການກໍານົດຈໍານວນຮໍກະອັດທີ່ແນ່ນອນ,
ທັງໃນເດືອນຮໍມະດອນ ແລະ ໃນເວລາອື່ນໆ. ດ້ວຍເຫດນີ້
ເຫຼົ່າຊໍຣາບະຫໍ ໃນສະໄຫມຂອງ ທ່ານ ອຸມັຣ ຮໍດີຍໍລໍຣູ ອັນຮຸ
ຈຶ່ງໄດ້ລະຫມາດໃນບາງຄັ້ງ 23 ຮໍກະອັດ ແລະ ໃນບາງຄັ້ງກໍ 11
ຮໍກະອັດ, ທັງໝົດນັ້ນລ້ວນແຕ່ໄດ້ຮັບການຍືນຍັນຈາກທ່ານ

ອຸມຸຮ ອໍດີຍ໌ລວຣຸ ອັນຣຸ ແລະ ຈາກເຫຼົ່າຊໍຣາບະຫ໌
ໃນສະໄຫມຂອງເພິ່ນ.

ແລະ

ຊາວສະລັຟບາງທ່ານໄດ້ລະຫມາດໃນເດືອນຮໍມະດອນ
ສາມສິບຫົກຮໍກະອັດ, ແລະ ລະຫມາດວິເຕັຣສາມຮໍກະອັດ,
ແລະ ບາງທ່ານກໍໄດ້ລະຫມາດ ສີ່ສິບເອັດຮໍກະອັດ, ທ່ານ ໄຊຣ໌
ອັລ-ອິສລາມ ອິບນຸ ໄຕມິຍະຫ໌ ແລະ
ບັນດານັກວິຊາການທ່ານອື່ນໆ
ໄດ້ກ່າວເຖິງເລື່ອງດັ່ງກ່າວກ່ຽວກັບພວກເພິ່ນ, ດັ່ງທີ່ເພິ່ນ
ເຮາະຫົມະຣຸລວໍຫ໌

ໄດ້ກ່າວວ່າເລື່ອງດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນເປັນເລື່ອງທີ່ກວ້າງຂວາງ,
ແລະ ເພິ່ນຍັງໄດ້ກ່າວອີກວ່າ
ສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດສໍາລັບຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ການອ່ານ, ການຮູ້ກົວະ ແລະ
ການສູຍູດຍາວຂຶ້ນ ແມ່ນໃຫ້ຫຼຸດຈໍານວນຮໍກະອັດລົງ, ແລະ
ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ການອ່ານ, ການຮູ້ກົວະ ແລະ ການສູຍູດສັ້ນລົງ
ກໍໃຫ້ເພີ່ມຈໍານວນຮໍກະອັດຂຶ້ນ

ນີ້ຄືຄວາມໝາຍໃນຄໍາກ່າວຂອງເພິ່ນ ເຮາະຫົມະຣຸລວໍຫ໌.

ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ພິຈາລະນາແບບຢ່າງ (ສຸນນະຣ໌) ຂອງ
ທ່ານນະບີ ຊັລລັລວໍຫຸ ອະລັຍຣ໌ ວະສັລລັມ
ກໍຈະຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ປະເສີດທີ່ສຸດນັ້ນແມ່ນ ການລະຫມາດ 11
ຮໍກະອັດ ຫຼື 13 ຮໍກະອັດ ທັງໃນເດືອນຮອມະດອນ ແລະ
ນອກເດືອນຮອມະດອນ;

ເນື່ອງຈາກວ່າການກະທໍາດັ່ງກ່າວນັ້ນສອດຄ່ອງກັບການປະຕິ
ບັດຂອງທ່ານນະບີ ຊັລລັລວໍຫຸ ອະລັຍຣ໌ ວະສັລລັມ
ເປັນສ່ວນໃຫຍ່, ແລະ

ມັນເປັນການງ່າຍດາຍແກ່ຜູ້ທີ່ລະຫມາດ, ແລະ
ໃກ້ຄຽງກັບຄວາມນອບນ້ອມຖ່ອມຕົນ ແລະ
ຄວາມສະຫງົບນັ່ງ. ສ່ວນຜູ້ໃດທີ່ເພີ່ມຈຳນວນຂັ້ນກວ່ານັ້ນ
ກໍບໍ່ເປັນການບາບ ແລະ ບໍ່ເປັນທີ່ຫນ້າລັງກຽດ
ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງຕົ້ນ.

ແລະ

ສິ່ງທີ່ປະເສີດກວ່າສຳລັບຜູ້ທີ່ລະຫມາດຮ່ວມກັບອີມ່າມໃນກາ
ນລະຫມາດກິຢາມຣໍມະດອນ
ຄືບໍ່ໃຫ້ອອກໄປຈົນກວ່າຈະອອກໄປພ້ອມກັບອີມ່າມ;
ຍ້ອນຄຳກ່າວຂອງທ່ານນະບີ:

«إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا قَامَ مَعَ الْإِمَامِ حَتَّى يَنْصَرِفَ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ قِيَامَ لَيْلَةٍ».

«ແທ້ຈິງແລ້ວ

ບຸກຄົນໃດກໍຕາມທີ່ຢືນລະຫມາດຮ່ວມກັບອີມາມຈົນກວ່າເພີ່
ນຈະອອກໄປ,
ອັນວ່າຈະບັນທຶກການຢືນລະຫມາດຕະຫຼອດທັງຄົນໃຫ້ແກ່ລາ
ວ».

ແລະ

ເປັນທີ່ສົ່ງເສີມສຳລັບມຸສລິມທຸກຄົນ
ໃຫ້ພາກພຽນໃນການປະກອບອົບາດະຫໍປະເພດຕ່າງໆ
ໃນເດືອນອັນປະເສີດນີ້ ເຊັ່ນ: ການລະຫມາດສູນນັດ,
ການອ່ານອັລກຸຣອານດ້ວຍການຟິຈາລະນາ ແລະ ໄດ່ຕອງ,
ແລະ ເພີ່ມພູນການກ່າວຕັສບີຫໍ, ຕະຫໍລິລ, ຕະຫໍມິດ, ຕັກບີຣ
ແລະ ການຂໍອະໄພຍະໂທດ, ການຂໍອຸອາຕາມຫລັກສາສະຫນາ,
ການສັ່ງໃຊ້ໃຫ້ເຮັດຄວາມດີ ແລະ ຫ້າມບາມຈາກຄວາມຊົ່ວ,
ແລະ ການເຊີນຊວນໄປສູ່ອັນລໍໜ້າ, ການຊ່ວຍເຫຼືອຄົນຍາກຈົນ
ແລະ ຄົນຂັດສົນ,

ການພາກພຽນໃນການເຮັດຄວາມດີຕໍ່ພໍ່ແມ່,
ການສານສຳພັນກັບຍາດຕີເພື່ອນ, ການໃຫ້ກຽດເພື່ອນບ້ານ,
ການຍື່ມຍາມຄົນເຈັບປ່ວຍ, ແລະ
ການປະກອບຄຸນງາມຄວາມດີປະເພດອື່ນໆ;
ເນື່ອງຈາກຄຳກ່າວຂອງທ່ານ ນະບີ ຊໍລ໌ລວໍຮຸ ອະໄລຮື
ວະສັລລັມ ໃນຫະດີສທີ່ກ່າວມາກ່ອນຫນ້ານີ້:

«يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى تَنَافُسِكُمْ فِيهِ، فَيُبَاهِي بِكُمْ مَلَائِكَتَهُ؛ فَأَرُوا اللَّهَ مِنْ أَنْفُسِكُمْ خَيْرًا، فَإِنَّ الشَّقِيَّ مَنْ حُرِمَ فِيهِ رَحْمَةُ اللَّهِ».

«ອັລລຳຫຼີຊົງເບິ່ງການແຂ່ງຂັນຂອງພວກເຈົ້າໃນມັນ,
ແລະພຣະອົງຊົງພາກພູມໃຈໃນພວກເຈົ້າຕໍ່ບັນດາມະລາອີກະ
ຫຼໍ່ຂອງພຣະອົງ; ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຈົ້າຈຶ່ງສະແດງຄວາມດີງາມຈາກຕົວຂອງພວກເຈົ້າເອງ
ໃຫ້ອັລລຳໄດ້ເຫັນ, ເພາະແທ້ຈິງແລ້ວ ຜູ້ທີ່ອັບປະຍິດນັ້ນ
ຄືຜູ້ທີ່ຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມເມດຕາຂອງອັລລຳໃນມັນ»

ແລະ ຈາກລາຍງານຂອງທ່ານນະບີ ຊໍລ໌ລວໍຮຸ ອະໄລຮື
ວະສັລລຳ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

«مَنْ تَقَرَّبَ فِيهِ بِخَصْلَةٍ مِنْ خِصَالِ الْخَيْرِ كَانَ كَمَنْ أَدَّى فَرِيضَةً فِيمَا سِوَاهُ، وَمَنْ أَدَّى فِيهِ فَرِيضَةٌ كَانَ كَمَنْ أَدَّى سَبْعِينَ فَرِيضَةً فِيمَا سِوَاهُ».

«ຜູ້ໃດທີ່ກະທຳຄວາມດີຢ່າງໜຶ່ງໃນເດືອນນີ້
ກໍ່ເໝືອນກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຜະຣິເດາະ (ພາກບັງຄັບ)
ໜຶ່ງໃນຊ່ວງເວລາອື່ນ,
ແລະຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຜະຣິເດາະໜຶ່ງໃນເດືອນນີ້
ກໍ່ເໝືອນກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດເຈດສິບຜະຣິເດາະໃນຊ່ວງເວລາ
ອື່ນ».

ແລະ ດັ່ງທີ່ທ່ານນະບີ ຊ່ວຍລະບຸ ອະໄລຮີ ວະສັລລາ
ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຮະດີຊທີ່ຊ່ຮັຍວ່າ:

«عُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَعْدِلُ حَجَّةً، أَوْ قَالَ: حَجَّةً مَعِيَ».

«ການເຮັດອຸມຮາຫຼັກໃນເດືອນຮໍມະດອນ
ທຽບເທົ່າກັບການເຮັດຫຼັກ, ຫຼື ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ:
ການເຮັດຫຼັກຮ່ວມກັບຂ້ອຍ».

ແລະ ບັນດາຫະດີຊ ແລະ
ແນວທາງທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງການສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການແຂ່ງຂັນຊ່ວຍ
ຊຶ່ງກັນໃນການເຮັດຄວາມດີປະເພດຕ່າງໆ
ໃນເດືອນອັນປະເສີດນີ້ ກໍມີຢູ່ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.

ແລະ ອັລລໍຫໍຣີຜູ້ທີ່ຖືກວອນຂໍ,
ຂໍຊົງປະທານຄວາມສໍາເລັດແກ່ພວກເຮົາ ແລະ
ບັນດາມຸສລິມທັງໝົດໃນທຸກສິ່ງທີ່ເປັນທີ່ພໍພຣະໄທຂອງພຣະ
ອົງ, ແລະ ໃຫ້ຊົງຕອບຮັບການຖືສິນອິດ ແລະ
ການຢືນລະຫມາດຂອງພວກເຮົາ,
ຊົງປັບປຸງແກ້ໄຂສະພາບການຕ່າງໆຂອງພວກເຮົາ, ແລະ
ຊົງຄຸ້ມຄອງພວກເຮົາທັງໝົດໃຫ້ພົ້ນຈາກການຫລົງທາງຂອງ
ບິດທິດສອບທັງຫຼາຍ, ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາວອນຂໍຕໍ່ພຣະອົງ
ໃຫ້ຊົງປັບປຸງແກ້ໄຂບັນດາຜູ້ນໍາຂອງຊາວມຸສລິມ, ແລະ
ຊົງລວມພວກເຂົາໃຫ້ເປັນປຶກແຜ່ນ
ດໍາລົງມັນຢູ່ບົນສັດຈະທໍາ. ແທ້ຈິງ ພຣະອົງນັ້ນຊົງເປັນຜູ້ມີສິດ
ແລະ ເປັນຜູ້ຊົງອະນຸພາບໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ.

ຂໍຄວາມສັນຕິສຸກ, ຄວາມເມດຕາແຫ່ງອັລລໍຮີ ແລະ
ຄວາມຈະເລີນແຫ່ງພຣະອົງ ຈົ່ງປະສົບແກ່ພວກທ່ານ.

الفهرس

ບົດບັນຍາຍ ດ້ວຍສະຫຼຸບສອງບົດໃນເລື່ອງຊະກາດ ແລະ ການຖືສິນອິດ ..	2
ສອງ ວະລາສານສະບັບຫຍໍ້ໃນເລື່ອງຊະກາດ ແລະ ການຖືສິນອິດ	2
ວະລາສານບົດທີ່ໜຶ່ງ	2
ໃນບັນດາບົດຄົ້ນຄວ້າທີ່ສໍາຄັນກ່ຽວກັບຊະກາດ	2
ສານສະບັບທີ່ສອງ	16
ຜົນລະບຸນຄວາມປະເສີດຂອງການຖືສິນອິດໃນເດືອນຮໍມະດອນ ແລະ ການຢືນລະຫມາດໃນຍາມຄໍາຄືນ, ພ້ອມທັງຊີ້ແຈງບັນດາຂໍ້ບັນຍັດທີ່ສໍາຄັນ ເລື່ອງອາດຈະຍັງບໍ່ເປັນທີ່ຊັດເຈນສໍາລັບບາງຄົນ	16